Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1003/2005,

annettu 30 päivänä kesäkuuta 2005,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2160/2003 täytäntöönpanosta lajin *Gallus gallus* jalostusparvissa esiintyvien tiettyjen salmonellan serotyyppien vähentämistä koskevan yhteisön tavoitteen osalta ja asetuksen (EY) N:o 2160/2003 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(EUVL L 170, 1.7.2005, s. 12)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Komission asetus (EY) N:o 1168/2006, annettu 31 päivänä heinäkuuta 2006	L 211	4	1.8.2006
►**M2**	Komission asetus (EY) N:o 213/2009, annettu 18 päivänä maaliskuuta 2009	L 73	5	19.3.2009

▼B

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1003/2005,

annettu 30 päivänä kesäkuuta 2005,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2160/2003 täytäntöönpanosta lajin *Gallus gallus* jalostusparvissa esiintyvien tiettyjen salmonellan serotyyppien vähentämistä koskevan yhteisön tavoitteen osalta ja asetuksen (EY) N:o 2160/2003 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon salmonellan ja muiden tiettyjen elintarvikkeiden kautta tarttuvien tiettyjen zoonoosien aiheuttajien valvonnasta 17 päivänä marraskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2160/2003 ([1]) ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan ja 13 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksella (EY) N:o 2160/2003 pyritään varmistamaan asianmukaisten ja tehokkaiden toimenpiteiden toteuttaminen salmonellan ja muiden zoonoosien aiheuttajien osoittamiseksi ja valvomiseksi kaikissa oleellisissa tuotanto-, prosessointi- sekä jakeluvaiheissa ja etenkin alkutuotantovaiheessa, jotta voidaan vähentää niiden esiintyvyyttä ja kansanterveydelle aiheuttamia riskejä.

(2) Kyseisen asetuksen mukaan yhteisön tavoite asetetaan kaikkien kansanterveydellisesti merkityksellisten salmonellan serotyyppien esiintyvyyden vähentämiseksi lajin *Gallus gallus* jalostusparvissa alkutuotantovaiheessa.

(3) Asetuksessa (EY) N:o 2160/2003 säädetään, että yhteisön tavoitteeseen on sisällyttävä numerotietoina prosenttiosuus, joka positiivisten epidemiologisten yksiköiden määrästä voi enintään jäädä jäljelle ja/tai prosenttiosuus, jolla jäljelle jäävien positiivisten epidemiologisten yksiköiden määrän on vähintään vähennyttävä, enimmäismääräaika, jonka kuluessa tavoite on saavutettava, sekä niiden testausohjelmien määrittely, joita tarvitaan sen tarkistamiseksi, onko tavoite saavutettu. Lisäksi siihen on tarvittaessa sisällyttävä kansanterveydellisesti merkityksellisten serotyyppien määrittely.

(4) Kyseisessä asetuksessa säädetään myös, että yhteisön tavoite lajin *Gallus gallus* jalostusparvien osalta kolmevuotisen siirtymäkauden aikana koskee ihmisillä esiintyvän salmonelloosin viittä yleisintä salmonellan serotyyppiä, jotka voidaan todeta yhteisön valvontajärjestelmien avulla koottujen tietojen pohjalta.

(5) Yhteisön valvontajärjestelmien kautta saadut tiedot osoittavat, että ihmisillä esiintyvän salmonelloosin viisi yleisintä salmonellan serotyyppiä ovat *Salmonella enteritidis*, *Salmonella hadar*, *Salmonella infantis*, *Salmonella typhimurium* ja *Salmonella virchow*. Kyseisessä asetuksessa asetetun yhteisön tavoitteen olisi siksi katettava nämä serotyypit.

(6) Yhteisön tavoitteen asettamiseksi olisi oltava saatavilla vertailukelpoisia tietoja asianomaisten salmonellan serotyyppien esiintymisestä lajin *Gallus gallus* jalostusparvissa jäsenvaltioissa. Sal-

([1]) EUVL L 325, 12.12.2003, s. 1.

▼B

monellan
valvontaa koskevia vähimmäisvaatimuksia on neuvoston direktiivin 92/117/ETY ([1]) mukaisesti käytetty perustana oleellisten tietojen keräämiseksi salmonellan esiintymisestä jäsenvaltioissa. Tällaisia tietoja kerättiin asianmukaisen ajanjakson ajan kaikissa jäsenvaltioissa vuonna 2004.

(7) Jotta voidaan tarkistaa, onko tavoite saavutettu, ja ottaa huomioon, että salmonellan serotyyppejä esiintyy lajin *Gallus gallus* jalostusparvissa yhteisössä suhteellisen vähän, on järjestettävä toistuvasti näytteenotto edustavasta määrästä riittävän suuria parvia, joiden olisi käsitettävä vähintään 250 lintua direktiivin 92/117/ETY vaatimuksen mukaisesti.

(8) Testausohjelma, jota tarvitaan sen tarkistamiseksi, onko yhteisön tavoite saavutettu, on merkittävästi erilainen ja oletetusti herkempi kuin se järjestelmä, jota käytettiin vertailukelpoisten tietojen keräämiseen jäsenvaltioissa direktiivin 92/117/ETY mukaisesti. Siksi on tarpeen säätää, että yhteisön tavoitetta tarkastellaan uudelleen viimeistään, kun vastaavien kansallisten valvontaohjelmien täytäntöönpanosta on kulunut yksi vuosi.

(9) Edellä mainitusta tiedonkeruujaksosta johtuen vertailukelpoisia tietoja ei ollut saatavilla ennen asetuksen (EY) N:o 2160/2003 liitteessä I säädettyä päivämäärää, johon mennessä lajin *Gallus gallus* jalostusparvia koskeva yhteisön tavoite oli asetettava. Siksi kyseisen tavoitteen asettamiselle annettua päivämäärää olisi pidennettävä kuudella kuukaudella, ja asetus (EY) N:o 2160/2003 olisi muutettava vastaavasti.

(10) Asetuksen (EY) N:o 2160/2003 4 artiklan 5 kohdassa säädetyt toimenpiteet, jotka koskevat yhteisön tavoitteen asettamista lajin *Gallus gallus* jalostusparvien osalta siirtymäkauden aikana, perustuvat salmonellan valvontamenetelmään, josta on jo säädetty direktiivissä 92/117/ETY – toimenpiteiden muut osat liittyvät riskinhallintaan. Tässä asetuksessa säädettyjä toimenpiteitä on valmisteltu työryhmässä, ja valmisteluihin osallistui myös Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen. Tässä vaiheessa ei ole tarpeen järjestää virallista kuulemista Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen kanssa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 2160/2003 15 artiklassa säädettyä vaatimusta kuulla Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaista kaikissa asioissa, joilla voi olla merkittävä vaikutus kansanterveyteen.

(11) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Yhteisön tavoite

1. Yhteisön tavoite lajin *Gallus gallus* jalostusparvissa esiintyvien *Salmonella enteritidis*-, *Salmonella hadar*-, *Salmonella infantis*-, *Salmonella typhimurium*- ja *Salmonella Virchow* -bakteerien vähentämiseksi on asettaa vähintään 250 lintua kattavien edelleen positiivisia tuloksia antavien täysikasvuisten jalostusparvien enimmäisprosenttiosuus enintään 1 prosenttiin 31 päivään joulukuuta 2009 mennessä.

Jäsenvaltioissa, joissa on alle 100 jalostusparvea, enintään yksi täysikasvuinen jalostusparvi saa antaa edelleen positiivisia tuloksia.

([1]) EYVL L 62, 15.3.1993, s. 38. Direktiivi kumottu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/99/EY (EUVL L 325, 12.12.2003, s. 31).

▼B

2. Testausohjelma sen tarkistamiseksi, onko yhteisön tavoite saavutettu, on esitetty liitteessä.

2 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee uudelleen 1 artiklassa tarkoitettua yhteisön tavoitetta asetuksen (EY) N:o 2160/2003 6 artiklan mukaisesti hyväksyttyjen kansallisten valvontaohjelmien ensimmäisestä täytäntöönpanovuodesta saatujen tuloksien perusteella.

3 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2160/2003 muuttaminen

Korvataan asetuksen (EY) N:o 2160/2003 liitteessä I olevan ensimmäisen rivin neljännen palstan teksti seuraavasti:

”18 kk:n kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä”.

4 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan päivänä jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2005.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼M2

LIITE

Testausohjelma, jolla tarkistetaan, onko täysikasvuisissa *Gallus gallus* -jalostusparvissa esiintyvien *Salmonella enteritidis*-, *Salmonella* hadar-, *Salmonella infantis*-, *Salmonella typhimurium*- ja *Salmonella* virchow -bakteerien vähentämistä koskeva yhteisön tavoite saavutettu

1. OTANTAKEHIKKO

Otanta kattaa kaikki *Gallus gallus* -lajiin kuuluvien täysikasvuisten kanojen jalostusparvet, jotka käsittävät vähintään 250 lintua, jäljempänä ”jalostusparvet”.

2. JALOSTUSPARVIEN SEURANTA

2.1 **Näytteenottopaikka, -tiheys ja -tyyppi**

Jalostusparvista otetaan näytteet toiminnanharjoittajan aloitteesta ja osana virallisia valvontakäyntejä.

2.1.1 *Näytteenotto toiminnanharjoittajan aloitteesta*

Näytteet otetaan joka toinen viikko toimivaltaisen viranomaisen nimeämästä paikasta, joka on joko

a) hautomo tai

b) tila.

Toimivaltainen viranomainen voi päättää käyttää yhtä a tai b alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa koko testausohjelman ajan broilerien kaikkien jalostusparvien osalta ja toista vaihtoehtoa munintakanojen jalostusparvien osalta. Näytteenotto tiloilla, jotka lähinnä vievät tai kauppaavat siitosmunia muihin jäsenvaltioihin, on joka tapauksessa suoritettava kyseisellä tilalla. Toimivaltainen viranomainen vahvistaa menettelyn, jolla analyysit tehnyt laboratorio voi viipymättä ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista *Salmonellan* serotyypeistä, jäljempänä ”salmonella”, joiden esiintyminen on todettu toiminnanharjoittajan aloitteesta suoritetussa näytteenotossa. Toiminnanharjoittajan ja analyysit tehneen laboratorion vastuulla on ilmoittaa nopeasti salmonellan ja sen serotyypin toteamisesta.

Jos yhteisön tavoite on saavutettu vähintään kahtena peräkkäisenä kalenterivuonna, toimivaltainen viranomainen voi päättää, että näytteenotto tilalla voidaan poikkeuksellisesti harventaa suoritettavaksi joka kolmas viikko. Toimivaltainen viranomainen voi päättää palaamisesta kahden viikon testausväliin, jos tilalla todetaan positiivisia parvia ja/tai jos toimivaltainen viranomainen katsoo sen muutoin aiheelliseksi.

2.1.2 *Näytteenotto virallisten valvontakäyntien yhteydessä*

Rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 2160/2003 liitteessä II olevan C osan 2 kohdan soveltamista virallisen näytteenoton on käsitettävä seuraavat toimet:

2.1.2.1 Jos näytteenotto toiminnanharjoittajan aloitteesta tapahtuu hautomossa:

a) rutiininomainen näytteenotto joka 16. viikko hautomossa; ja

b) kaksi kertaa tuotantovaiheen aikana tilalla suoritettava rutiininomainen näytteenotto, joista ensimmäinen suoritetaan neljän viikon kuluessa munituksen aloittamisesta tai siirrosta munitusyksikköön ja toinen munituksen loppuvaiheessa, kuitenkin aikaisintaan kahdeksan viikkoa ennen tuotantovaiheen päättymistä;

c) tilalla suoritettava varmistava näytteenotto, kun hautomossa suoritetun näytteenoton perusteella on todettu salmonellan esiintyminen.

▼M2

2.1.2.2 Jos näytteenotto toiminnanharjoittajan aloitteesta tapahtuu tilalla, rutiininomainen näytteenotto suoritetaan kolme kertaa tuotantovaiheen aikana seuraavasti:

a) neljän viikon kuluessa munituksen aloittamisesta tai munitusyksikköön siirtämisestä;

b) munituksen loppuvaiheessa, kuitenkin aikaisintaan kahdeksan viikkoa ennen tuotantovaiheen päättymistä;

c) tuotantokauden aikana sellaisena ajankohtana, jona a ja b kohdassa tarkoitetuista näytteenotoista on kulunut riittävän pitkä aika.

2.1.2.3 Poiketen siitä, mitä 2.1.2.1 ja 2.1.2.2 kohdassa säädetään, ja jos yhteisön tavoite on saavutettu vähintään kahtena peräkkäisenä kalenterivuonna, toimivaltainen viranomainen voi päättää, että rutiininomaisesti suoritettava näytteenotto korvataan näytteenotolla, joka suoritetaan

a) tilalla kerran milloin tahansa tuotantovaiheen aikana ja hautomossa kerran vuodessa; tai

b) tilalla kaksi kertaa milloin tahansa tuotantovaiheen aikana, mutta ajankohtana, jona ensimmäisestä näytteenotosta on kulunut riittävän pitkä aika.

Toimivaltaisen viranomaisen suorittama näytteenotto voi korvata näytteenoton, joka suoritetaan elintarvikealan toimijan aloitteesta.

2.2 **Näytteenottomenettely**

2.2.1 *Näytteenotto hautomossa*

Kunkin näytteenoton yhteydessä kustakin jalostusparvesta on otettava vähintään yksi näyte. Näytteenotto olisi järjestettävä kuoriutumispäiväksi, jolloin näytteet kaikista jalostusparvista ovat saatavissa, ja kaikki materiaali kaikista kuorijakoneista, joista kuoriutuneet untuvikot poistetaan näytteenottopäivänä, on oikeasuhteisesti edustettuna näyte-erissä. Jos kuorijakoneissa on yli 50 000 munaa yhdestä parvesta, kyseisestä parvesta on otettava toinen näyte.

Kyseisessä näytteessä on oltava ainakin

a) vähintään yksi yhteisnäyte selvästi eritteiden peittämistä kuorijalaatikoiden pohjapapereista, jotka on otettu satunnaisesti viidestä eri kuorijalaatikosta tai kuorijalaatikon kohdasta niin, että pohjapaperinäytteen yhteispinta-ala on vähintään 1 m^2; jos yhden jalostusparven siitosmunia on useammassa kuin yhdessä kuorijakoneessa, tällainen yhteisnäyte otetaan kaikista, mutta kuitenkin enintään viidestä kuorijakoneesta tai

b) yksi näyte, joka otetaan välittömästi untuvikkojen poistamisen jälkeen yhdellä tai useammalla kostutetulla kankaalla, joiden kokonaispinta-ala on vähintään 900 cm^2, vähintään yhteensä viiden kuorijalaatikon koko pohjan alueelta tai viidestä paikasta (myös lattialta) peräisin olevasta nöyhdästä kaikissa, mutta kuitenkin enintään viidessä kuorijakoneessa, joissa on parvesta peräisin olevia siitosmunia; on varmistettava, että otetaan vähintään yksi näyte sitä parvea kohti, josta munat ovat peräisin tai

c) 10 grammaa rikkoontuneita munankuoria, jotka otetaan yhteensä 25:stä eri kuorijalaatikosta (250 gramman alustava näyte) enintään viidessä kuorijakoneessa, joissa on parvesta peräisin olevia siitosmunia; munankuoret murskataan hienoksi ja sekoitetaan, minkä jälkeen murskasta otetaan 25 gramman osanäyte testausta varten.

Edellä a, b ja c alakohdassa kuvattua menettelytapaa noudatetaan sekä toiminnanharjoittajan aloitteesta suoritettavan että virallisen näytteenoton yhteydessä. Ei ole pakollista ottaa mukaan kuorijakonetta, jossa on eri parvista peräisin olevia mu-

▼M2

nia, jos vähintään 80 prosenttia munista on muissa kuorijakoneissa, joista otetaan näyte.

2.2.2 *Näytteenotto tilalla*

2.2.2.1 Rutiininomainen näytteenotto toiminnanharjoittajan aloitteesta

Näytteet otetaan ensi sijassa ulosteesta, ja tavoitteena on todeta 1 prosentin esiintyvyys parvessa 95 prosentin luottamustasolla. Tämän vuoksi näytteiden on sisällettävä yksi seuraavista:

a) Yhteisulostenäyte, joka koostuu erillisistä tuoreulostenäytteistä, joista kukin painaa vähintään 1 gramman ja jotka on otettu satunnaisesti eri puolilta rakennusta, jossa parvea pidetään, tai, jos parvi pääsee vapaasti useampaan kuin yhteen rakennukseen tietyllä tilalla, kustakin tilan rakennusryhmästä, jossa parvea pidetään. Ulostenäytteiden yhdistämiseksi analyysia varten tarvitaan vähintään kaksi yhteisnäytettä.

Yhteisnäytettä varten otetaan erillisiä ulostenäytteitä eri puolilta rakennuksia seuraavasti:

Parvessa pidettyjen lintujen lukumäärä	Parvesta otettavien ulostenäytteiden määrä
250–349	200
350–449	220
450–799	250
800–999	260
1 000 tai enemmän	300

b) Tossu- ja/tai pölynäytteet

Tossujen on oltava riittävän imukykyisiä, jotta ne voivat imeä itseensä kosteutta. Myös harsokankaasta tehtyjä ”putkisukkia” voi käyttää tähän tarkoitukseen.

Tossun pinta kostutetaan käyttäen sopivaa laimennusainetta (kuten 0,8 % natriumkloridia ja 0,1 % peptonia steriilissä deionisoidussa vedessä, steriiliä vettä tai muuta toimivaltaisen viranomaisen hyväksymää laimennusainetta).

Näytteet otetaan kävelemällä rakennuksessa reittiä, jolta saadaan edustavat näytteet rakennuksen tai sen sektorin jokaisesta osasta. Tähän kuuluu myös pehkujen peittämä alue ja ritiläalue, kunhan ritilän päällä on turvallista kävellä. Näytteitä otetaan rakennuksen kaikista erillisistä osista. Kun näytteenotto on saatu päätökseen valitulla sektorilla, tossut poistetaan varovaisesti, jotta niihin kiinnittynyt materiaali ei pääse irtoamaan.

Näytteiden on sisällettävä seuraavaa:

i) viisi paria tossunäytteitä, joilla kullakin on kävelty läpi noin 20 prosenttia rakennuksen alasta; tossut voidaan yhdistää analyysia varten vähintään kahdeksi yhteisnäytteeksi tai

ii) vähintään yksi pari tossunäytteitä, joilla on kävelty läpi koko rakennuksen ala, sekä lisäksi pölynäyte, joka kerätään useista paikoista eri puolilta rakennusta sellaisilta pinnoilta, joilla on silminnähtävästi pölyä. Pölynäyte on kerättävä yhdellä tai useammalla kostutetulla kankaalla, joiden kokonaispinta-ala on vähintään 900 cm^2.

▼M2

c) Häkkikanojen jalostusparvien osalta näyte voidaan ottaa luonnollisesti sekoittuneesta ulosteesta lannankuljetusmatolta, raapasta tai lantakaivosta rakennuksen tyypin mukaan. Kaksi vähintään 150 gramman näytettä kerätään yksittäisiä testejä varten seuraavasti:

i) kunkin häkkikerroksen alapuolella olevat lannankuljetusmatot, joita käytetään säännöllisesti ja jotka tyhjentävät lastinsa puristin- tai kuljetinjärjestelmään

ii) lantakaivojärjestelmä, jossa häkkien alapuolella olevien ohjauslevyjen kuljettama lanta raapataan rakennuksen alapuolella olevaan lantakaivoon

iii) lantakaivojärjestelmä porrastetussa häkkikanalassa, jossa häkit on porrastettu, jolloin uloste valuu suoraan kaivoon.

Yhdessä kanalassa on yleensä useita häkkikerroksia. Yhteisnäytteeseen on sisällyttävä yhteisulostetta kaikista kerroksista. Kustakin parvesta on otettava kaksi yhteisnäytettä seuraavissa kolmannessa–kuudennessa alakohdassa kuvatulla tavalla:

Järjestelmissä, joissa on mattoja tai raappoja, nämä pidetään käynnissä näytteenottopäivänä ennen näytteenottoa.

Järjestelmissä, joissa on ohjauslevyt häkkien alapuolella ja raappoja, kerätään yhteisnäyte ulosteesta, joka on tarttunut raappaan sen jälkeen, kun se on ollut käynnissä.

Porrastetuissa häkkikanaloissa, joissa ei ole matto- tai raappajärjestelmää, yhteisulostenäyte on kerättävä lantakaivosta.

Lannankuljetusmatot: yhteisulostenäyte kerätään mattojen loppupäästä.

2.2.2.2 Virallinen näytteenotto

a) Rutiininomainen näytteenotto on suoritettava 2.2.2.1 kohdassa kuvatulla tavalla.

b) Varmistava näytteenotto, joka suoritetaan, kun hautomossa suoritetun näytteenoton perusteella on todettu salmonellan esiintyminen, tapahtuu 2.2.2.1 kohdassa kuvatulla tavalla. Lisänäytteitä voidaan kerätä mikrobilääkeherkkyyden tai bakteerikasvun estävän vaikutuksen varalta tehtävää mahdollista testausta varten seuraavasti: linnut valitaan satunnaisesti kustakin tilalla olevasta pitopaikasta, tavallisesti enintään viisi lintua pitopaikkaa kohti, paitsi jos viranomainen katsoo, että näytteen olisi käsitettävä suurempi lintumäärä. Jos tartuntalähdettä ei löydetä, on suoritettava mikrobilääkeherkkyyden testaus tai uusi bakteriologinen tutkimus salmonellan varalta parvessa tai sen jälkeläisissä ennen kuin kaupan rajoitukset poistetaan. Jos antimikrobisia tai bakteerikasvun estäviä aineita todetaan, salmonellatartunta katsotaan vahvistetuksi.

c) Epäilyttävät tapaukset

Poikkeustapauksissa, joissa toimivaltaisella viranomaisella on aihetta epäillä tulosta (väärä positiivinen tai väärä negatiivinen tulos), se voi päättää toistaa testauksen b alakohdan mukaisesti.

▼M2

3. NÄYTTEIDEN TUTKIMINEN

3.1 **Näytteiden valmistelu**

3.1.1 *Kuorijalaatikoiden pohjapaperit:*

a) Pannaan näyte 1 litraan puskuroitua peptonivettä, joka on esilämmitetty huoneenlämpötilaan, ja sekoitetaan kevyesti.

b) Jatketaan näytteen viljelyä 3.2 kohdassa kuvattua toteamismenetelmää käyttäen.

3.1.2 *Tossu- ja pölynäytteet:*

a) Tossu- tai sukkapar(e)ista ja pölynäytteestä (kangasnäyte) koostuva näyte on avattava varovaisesti siten, ettei siihen kiinnittynyt ulostemateriaali tai irtopöly irtoa, ja pantava 225 millilitraan puskuroitua peptonivettä, joka on esilämmitetty huoneenlämpötilaan. Tossut tai sukat ja kangas on upotettava kokonaan puskuroituun peptoniveteen siten, että näytteen ympärille jää riittävästi vapaata nestettä *Salmonella*-bakteerien siirtymiseksi pois näytteestä, joten puskuroitua peptonivettä on tarvittaessa lisättävä. Tossu- ja kangasnäytteet on valmisteltava erikseen.

b) Jos viisi paria tossu- tai sukkanäytteitä yhdistetään kahdeksi näytteeksi, jokainen yhteisnäyte pannaan 225 millilitraan tai tarvittaessa suurempaan määrään puskuroitua peptonivettä, jotta yhteisnäyte on kokonaan upoksissa ja sen ympärille jää riittävästi vapaata nestettä *Salmonella*-bakteerien siirtymiseksi pois näytteestä.

c) Sekoitetaan näytettä, kunnes se on täysin kyllästetty, minkä jälkeen sitä viljellään 3.2 kohdassa kuvattua toteamismenetelmää käyttäen.

3.1.3 *Muut ulostemateriaalinäytteet:*

a) Ulostenäytteet kootaan yhteen ja sekoitetaan huolellisesti, minkä jälkeen otetaan 25 gramman osanäyte viljelyä varten.

b) Osanäyte pannaan 225 millilitraan puskuroitua peptonivettä, joka on esilämmitetty huoneenlämpötilaan.

c) Jatketaan näytteen viljelyä 3.2 kohdassa kuvattua toteamismenetelmää käyttäen.

Mikäli salmonellan toteamista varten kerättyjen näytteiden valmistelua koskevista ISO-standardeista on sovittu, niitä sovelletaan ja ne korvaavat edellä esitetyt määräykset näytteiden valmistelusta.

3.2 **Toteamismenetelmä**

Salmonella spp. -bakteerien toteaminen tehdään seuraavan standardin tarkistuksen 1 mukaisesti: EN/ISO 6579-2002/Amd1:2007 ”Microbiology of food and animal feeding stuffs – Horizontal method for the detection of *Salmonella* spp. – Amendment 1: Annex D: Detection of *Salmonella* spp. in animal faeces and in environmental samples from the primary production stage”.

Edellä 3.1 kohdassa tarkoitettujen tossunäytteiden, pölynäytteiden ja muiden ulostemateriaalinäytteiden osalta on mahdollista yhdistää inkuboitu rikastusliemi puskuroidun peptoniveden kanssa myöhempää viljelyä varten. Tällöin inkuboidaan molemmat näytteet puskuroidussa peptonivedessä tavalliseen tapaan. Otetaan 1 ml inkuboitua lientä kustakin näytteestä ja sekoitetaan hyvin. Sitten otetaan 0,1 ml sekoitusta ja inokuloidaan MSRV-maljat tavalliseen tapaan.

Näytteitä ei saa ravistella, sekoittaa eikä muutenkaan liikutella puskuroidussa peptonivedessä inkuboinnin jälkeen, sillä tällöin vapautuu partikkeleita, jotka haittaavat eristystä MSRV-menetelmällä.

3.3 **Serotyypin määritys**

Vähintään yksi isolaatti kustakin positiivisesta näytteestä on tyypattava Kaufmann-White menetelmällä.

▼M2

4. TULOKSET JA RAPORTOINTI

Tarkistettaessa yhteisön tavoitteen saavuttamista jalostusparvea pidetään tartunnan saaneena, jos salmonellan esiintyminen (lukuun ottamatta rokotekantaa) on todettu yhdessä tai useammassa tilalla otetussa näytteessä (tai ulostetai elinnäytteessä, jos kyseessä on virallinen varmistava näytteenotto jäsenvaltiossa), vaikka salmonellan esiintyminen olisi todettu ainoastaan pölynäytteessä. Tämä ei koske poikkeustapauksia, joissa jalostusparven epäillään saaneen tartunnan, jos toiminnanharjoittajan aloitteesta tilalla suoritetun näytteenoton perusteella todettua salmonellan esiintymistä ei ole vahvistettu virallisessa näytteenotossa.

Tartunnan saanut parvi lasketaan tilastollisia tarkoituksia varten ainoastaan kerran riippumatta siitä, kuinka monta kertaa tuotantokaudella salmonellan esiintyminen on todettu kyseisessä parvessa.

Raportointiin on sisällyttävä

a) yksityiskohtaisen kuvaus näytteenottojärjestelmässä käytetyistä menetelmistä ja otettujen näytteiden tyypit tarvittaessa;

b) kaikkien jalostusparvien ja testattujen jalostusparvien lukumäärä;

c) testitulokset;

d) tulosten selitykset, erityisesti poikkeustapausten osalta.